

STUDENTSKÉ LISTY

„Od studentů pro studenty“

V tomto čísle můžete nalézt:

ZMALOVANÉ KSICHTÍKY, PŘEDÁVÁNÍ ŽEZEL, STUDENTSKÁ TVORBA AMJ.

Děkujeme všem studentům za jejich příspěvky a přejeme pěknou četbu!

✦ **Šéfredaktor: František Zwettler, C3.B**

asociacesl@gmail.com

Redakce: Adam Böhme, C3.A; Adam Křivánek, C3.B; Ondřej Švihnos, V7.A;
Alica Ludvíková, C2.B; Gaja Hommerová, C1.B; Alexandra Verecká, C1.C

V tomto čísle naleznete

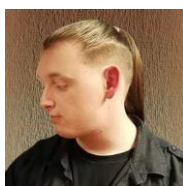
Úvodní slovo	2	Ve válce není vítězů	8	Bus trip	13
Zpovědník II.	2	Umělecké okénko	9	Šťavnatý cringe	14
Gympl Live v ČT	4	Světová škola	10	Jak chutná Omán?	15
Páteční teror	5	Predator Race	10	Suit Up Day!	16
Nejpřesnější horoskop	7	Plameny arnheilmských plání	11	Předávání žezla	17

Hláška měsíce

„Ještě aby to [vonné silice] nehořelo, když je to prakticky jenom voňavej benzín.“

– profesor Jaroslav Peřka

Seznamte se s redakcí

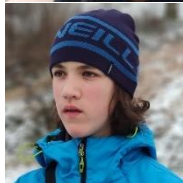
František Zwettler, C3.B

„Nezapomínejme na Murphyho zákon, že světlo na konci tunelu pochází z reflektorů proti vám jedoucího vlaku.“

Adam Böhme, C3.A

„Ten, kdo dělá opakované chyby, je v zásadě člověkem špatným. Však ten, kdo boží přikázání toleruje a dodržuje, je člověkem obdařeným a vznešeným a takovýto člověk je člověkem ctěným.“

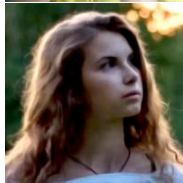
Adam Křivánek, C3.B

„Aktuálně se snažím neumřít.“

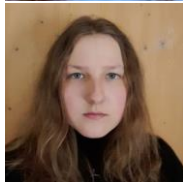
Ondřej Švihnos, V7.A

„Když mám hrušku, tak ji sním.“

Alica Ludvíková, C2.B

„Normalita je relativní.“

Gaja Hommerová, C1.B

„A přece kráčí.“

Alexandra Verecká, C1.C

„Všichni jsme hvězdný prach a příběhy.“

Kontakt na redakci: asociacesl@gmail.com

Úvodní slovo šéfredaktora

Vítám vás, mí drazí studenti, u našeho II. čísla Studentských Listů! Měsíc uplynul a konečně jsme se dočkali květnového plátku a jak jste si jistě všimli, od prvního čísla přišlo pár změn – na základě zpětné vazby právě od vás jsme provedli úpravy titulní strany, spolu s Kadaní jsme přišli s několika novými pravidelnými rubrikami, etc.

Chtěli jste po nás, abychom Listy udělali více „casual“, méně upjaté a formální. Zkrátka více přátelské a familiární. A vaše přání je nám rozkazem! Jistě si toho rychle všimnete v jednotlivých článcích, pravděpodobně jste si toho všimli již na naší úvodní straně.

Takže vám přeji příjemnou četbu a jak je u nás zvykem – jeden cizojazyčný citát. *Écrire, c'est une façon de parler sans être interrompu.*

– šéfredaktor František Zwettler, zást. C3.B,
1. předseda Asociace Studentských Listů

Zpovědník II.: Přemýšlejme

Q&A

Přemýšleli jste někdy o tom, jak učitelé žijí poté, co odloží břímě svého důstojného chování, „polobožské“ inteligence, či zoufale čekajících hrad neopravených písemek na pracovním stole? Uvědomujeme si vůbec, že učitelé patří též mezi lidské bytosti s normálním životem? Mají svůj vlastní volný čas, sny či dokonce oblíbené jídlo...

Na to a mnohem víc jsem měla příležitost se zeptat pana učitele

Luboše Chmela, kterého jste si vy, studenti Gymnázia Děčín, u nás vyprosili a byl tak laskav, že si na nás našel čas a nahrál s námi rozhovor, jehož výsek vám nyní přináším.

První otázku, jestli vás můžu poprosit: jak zasahují předměty, které vyučujete, do vašeho běžného života?

Tak tato otázka mě opravdu překvapila. No, fakticky nezasahují ty předměty do mého života, protože třetinu dne spím, druhou třetinu učím a třetí třetinu opravuju a dělám přípravy, takže mi do života mé předměty nezasahují. Tak máme další otázku?

Chtěl jste být vždy učitelem?

Nechtěl jsem být učitelem, chtěl jsem být elektrikářem, protože jsem měl bratrance, který se stal elektrikářem, takže jsem chtěl být elektrikářem. V té době, kdy letělo Apollo 11 na měsíc, tak jsem chtěl být astronautem, a učitelem jsem proto, protože jsem se k tomu dostal osudem.

Osudem. Jaká byla vaše osudová cesta potom? Jak osud funguje v tomhle případě?

Osud, to byla mapa. Když jsem skončil gymnázium, a teď si nedělám legraci, tak jsem si vzal mapu a hledal jsem nejbližší vysokou školu. Vzal jsem si kružítko, píchnul jsem do Děčína a kroužil jsem a našel jsem, že nejbližší škola je v Ústí nad Labem, Pedagogická fakulta. Kdybych se tam býval byl nedostal, druhá nejbližší škola byla v Liberci, byla to textilní vysoká škola a mohl jsem být inženýr. Takže kružítko rozhodlo o tom, že jsem učitel. Mně se nechtělo jít na kolej. Já jsem chtěl zůstat doma, jsem byl takový mamánek.

Člověk, co si věří na všechny předměty, hezké. Co vaše oblíbené jídlo? Trochu jiná kategorie teďka.

Mé oblíbené jídlo je pivo. Vím moc dobře, studenti víte, že v minulosti pivo byla pochutina, to bylo jídlo, to nebyl alkoholický nápoj. Jo, proto jsem si vybral pivo jako své nejoblíbenější jídlo, protože učím historii a vím, že to v minulosti bylo jídlo.

Dobře, tak teď se vrátíme k otázce, kterou jste asi očekával. Jak si myslíte, že vás vnímají studenti?

Tuto otázku jsem očekával a také nad tím jsem přemýšlel, jak odpovědět, tak naprosto vážně. Ve škole je 500 studentů a ta otázka je špatně položená. Pardon, každý rok přibude dalších 120 studentů čili ta odpověď, jak mě vnímají, na to se nedá odpovědět, protože to je odpověď každého z nich, takže se nedá nějak. A jestli budeme paušalizovat, tak se dostaneme k nesprávným výsledkům.

Dobře, takže si myslíte, že je to individuální.

Ale přidal bych jednu věc. Někdy před pětadvaceti lety, myslím, někdy v devadesátkách, se tady studenti v rámci nějakého studentského časopisu... Tak tady dělali soutěž o nejpopulárnějšího učitele a skončil jsem na krásném druhém místě.

Mě to vůbec nepřekvapuje.

To je podobně jako Karel IV., když v soutěži o největšího Čecha byl původně na druhém místě za Járrou Cimrmanem. (Anketa ČT z roku 2005 – pozn. red.) Takže druhé místo o něčem svědčí.

Taky proto jsme tady, studenti si vybrali vás na rozhovor jako prvního.

No, to jsem tušil.

Co rád děláte ve svém volném čase, jestli se můžu zeptat? Je to soukromá otázka...

Tak teď si nedělám legraci. Muzika, fesťáky, jarmarky, koncerty, vinobraní, anebo když už potom není nic jiného, tak trávím svůj volný čas, nebo rád trávím svůj volný čas, v Garáži. Pozor připomínám, nemám auto.

Dobře, teď mě napadají dvě dodatečné otázky. První – jakou hudbu tedy posloucháte, když tak rád chodíte na festivaly?

Všechno. Opravdu všechno. Jsem schopen poslouchat i vážnou muziku. Samozřejmě, trochu mám problém s dechovkou, ale ne s lidovkou, takže jako jsem schopen poslouchat všechno.

Třeba i dnešní pop co poslouchají mladí?

Včera jsem se koukal na předávání těch cen, na ty Anděly. Tak jako úplně, ta současná muzika, neříkám jako rapování, a to ale. Takže třeba Kapitán Demo mně nevadí, jako to je Burián, to mám rád z jinejch kapel jako, takže to mě jako ne to. Ale některý ty věci a některý takový to chování, tak to třeba jako jdu na tom fesťáku na jídlo. Počkám si na Divokýho Billa.

Tak poslední otázka, kterou bych to zakončila, trochu klišé otázka. Máte nějakou radu, co byste předal studentům nebo vaše životní motto?

Nevím, jestli je to moje životní motto, ale každou hodinu se snažím říct jednu větu. „Děcka přemýšlejte, přemýšlejte, přemýšlejte, protože když budete přemýšlet... Tenhle, ten svět je plný nepravd a polopravd a pravd a vy se v tom budete těžko orientovat, tak tím, že budete přemýšlet a budete hledat, tak s váma nikdo nebude manipulovat, a to je strašně důležitý.“ Takže přemýšlet, to je rada všem studentům, ať jsem oblíbený, nebo nejsem...

Zvukový záznam celého šestiminutového rozhovoru je zdarma ke shlédnutí na YouTube kanále Listů.

<https://www.youtube.com/watch?v=ZlEyEpFXqTk>

– redaktorka Alica Ludvíková, C2.B

Gympl Live v České televizi

PRAHA · VÝLETY · TELEVIZNÍ POŘAD

Pro většinu z nás bylo již dávno po výuce, pro rodiče bylo těsně před schůzkami. Šestatřicet studentů našeho gymnázia (většina V6.A, výběr z C1.B, seminaristé z KMV a DS a někteří naši redaktoři) se nalodilo do autobusu a vyrazilo ku matičce Praze stověžaté.

Po dlouhé cestě jsme vystoupili u levého břehu Vltavy a přes Čechův most došli k Právnické fakultě UK. I během té krátké chvilky, co jsme čekali před budovou PF, se podařilo místním studentům nás pěkně poroastit, utekli jsme radši dovnitř. Tam si nás již převzala paní z organizačního týmu ČT a určila nám místa k sezení.

„Proč tady stojíme takhle blbě?“ řekl gymnazista snažíc se dát najevo svým spolužákům, že blokují východ z fakulty.

„No nevím, proč tady stojíte takhle blbě,“ zareagovala se zášklbkem procházející studentka.

Někteří, jako např. naše místopředsdkyně SR Bóďa Prchlíková či David Suda z V8.A, předložili hostům své dotazy, jak je tomu ve Fokusu Václava Moravce, na jehož vysílání jsme se byli podívat, zvykem. Tito studenti byli předem odděleni od zbytku, rychle zaškoleni režií, co mají dělat a jak se ptát. Po zajištění pořádků byli tito „vyvolení“ rozmístěni dle zasedacího listu.

Patnáct minut před začátkem skočil na kruhovou platformu usměvavý Václav Moravec a přivítal se se svým mladičkým publikem dorazivšího z různých koutů republiky (od Ostravy po náš Děčín). Sdělil nám, jak bude večer probíhat, sjela se zvuková zkouška a pořad začal naším bouřlivým potleskem, jak pan Moravec přešel po červeném můstku ke svým hostům.

Z akce jsme se do Děčína vrátili o půlnoci, a nyní (abyste mí draží čtenáři věděli) je druhého dne odpoledne a já při psaní teprve všechny ty zážitky z Prahy a autobusu vsřebávám. Proto tedy, abych rozvíjel trochu tu mezitřídní komunikaci, chcete-li vědět více, obraťte se na své spolužáky, kteří se mnou do Prahy v úterý 26. dubna jeli.

Celý pořad můžete shlédnout zdarma na stránkách ČT.

<https://www.ceskatelevize.cz/porady/11054978064-fokus-vaclava-moravce/222411030530004>

— šéfredaktor František Zwettler, C3.B

Páteční teror

GYMNÁZIUM DĚČÍN, ŠKOLNÍ AKCE

Zastavím se ve stínu na rohu ulice. Mimo dohled pátravých očí, opatrně zkoumám scénu, jenž se odehrává na náměstí přede mnou. Hodnotím situaci, počítám nepřátele, zvažuji strategie a pečlivě plánuji svůj postup. Jsem si vědoma, jak malou šanci na úspěch mám, ale jiná cesta neexistuje. Nakonec se odhodlám. Zhluboka se nadechnu a vkročím na bitevní pole. Soustředím se na zachování klidné tváře. „*Prostě se tvař, jakože víš, co děláš, jakože sem patříš.*“ Slova, která jsem v různých obdobích četla nesčetněkrát, v desítkách dobrodružných knih, mi znějí v hlavě. Se srdcem v hrdle úspěšně projdu kolem první skupiny nepřátel a musím přemoci vítězný úsměv. Můj plán zatím vychází.

Dostanu se sotva do půlky náměstí. Ze střetu vyjdu s nápisem V8.A načmáraným modrou barvou, snad tou na obličej, na čele. Než konečně dosáhnu svého cíle – dveří školy – schytám to ještě několikrát. Celkem vzato si ale odnesu jen lehce pošramocené ego. Jiní ale takové štěstí nemají. Držím symbolickou minutu ticha za všechny ty, kteří mají známé v maturitních ročnících – těm už ani Bůh nepomůže. Zhlédla jsem právě koutkem oka Ježíše? Všude kolem mě se ozývá

smích a pronikavé hvízdání píšťalek. Některé vyhlédnuté oběti se snaží utíkat, ale většinou to k ničemu nevede. Přesto ale vítězství čtvřáků není úplné. I neboží terorizovaní studenti si mohou započítat pár bodů. Zde je výpověď jistého studenta ze septimy, jenž byl svědkem „epického momentu“:

„No nejzajímavější část toho malování ksichtů bylo asi, když jeden týpek před školou se nechtěl nechat obrát o bůra a schytat to rtěnkou. Prostě se dal na útěk, ale samo sebou ho čtvřáci po Komenčáku honili. Když ho už jen tak tak málem měli, řekl si po vzoru malého Anakina, že zkusí vývrtku, to je prý dobrý manévr. A to sem teda ještě neviděl! A čtvřáci asi taky ne, prostě jim tam hodil parakotoul a utekl dopryč.“

Tento „týpek“ (osobně jsem toho názoru, že by si za svoje udatné činy zasloužil nějakou formu vyznamenání, nebo alespoň potlesk), není jediný, kdo unikl. Poté co, se

konečně dostanu do budovy školy, k vlastní nevěře narazím na pár lidí, kteří na obličejích nemají ani čárku. Jak se dostali přes skupinku budoucích maturantů, doslova držících stráž před hlavními dveřmi, mi asi už navždy zůstane záhadou.

Kdo by si snad myslel, že ve škole je v bezpečí, že ho zachrání zvonění, byl rychle vyveden z omylu. Následující tři vyučovací hodiny a přestávky mezi nimi, není ve škole zcela bezpečného místa. Chodby se promění ve válečnou zónu, stejně jako třídy – ani tělocvična radaru čtvřáků neunikne. Všude se rozléhá

ohlušující pískání a trubení. Všechno se uklidní až o velké přestávce, kdy sejdu ze čtvrtého patra (které je přece jen o něco bezpečnější než zbytek školy, nejspíš protože se do něj nikomu nechce škrábat), abych mohla sledovat ceremoniál pasování třetřáků na budoucí čtvřřáky.

Tím také končí páteční teror, tedy alespoň u nás na gymnáziu. Oběti takzvaného Posledního zvonění, ale v Děčíně potkávám ještě celé odpoledne a sama jsem občas provázena nechápavými pohledy starších občanů, z nichž někteří nemají nejmenší tušení, co se to děje, a proč jsou proboha všichni tak příšerně zmalovaní.

– redaktorka Gaja Hommerová, C1.B

Nejpřesnější horoskop

STUDENTSKÁ TVORBA · SATIRA

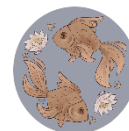
Chtěli byste se dozvědět něco, co Vás čeká v dalším měsíci? Vyhraje v loterii nebo se zamilujete až po uši? Poznáte někoho nového? Budete obdařeni dobrou náladou a energií? Naše nová rubrika s horoskopy Vám prozradí právě to, co toužíte vědět.

Kozoroh (23.12.- 20.1.): Pro kozoroha to ze začátku nevypadá vůbec dobře. Avšak jak Váš měsíc bude pokračovat, stále nevíme. Nechte se překvapit.

Vodnář (21.1.- 20.2.): Samotu přivítá vodnář jako starou známou. Budete mít potřebu sebevyjádření a uvědomění si některých věcí. Tak ať se Vám z toho nepřehřeje mozek.

Ryby (21.2.- 20.3.): Pro ryby tento měsíc chystá něco zcela nového. Ovládne Vás vlna adrenalinu a touha zažít něco dobrodružného, jako třeba vyskočit z akvária. Risk je přece zisk.

Beran (21.3.- 20.4.): Berani si půjdou za svým cílem. Počátkem května doporučuji ještě dodržet pomalejší a rozváznější tempo, ale v druhé polovině měsíce nastane zlom a vy tak budete mít šanci dosáhnout Vašeho snu. Franta z děčínských SL mne jako beran požádal, abych nic nepřepisovala a nedělala si z toho srandu, je spokojen tak, jak to je.

Býk (21.4.-20.5.): Věnujte se sobě a odpočiňte si od okolí. Zajisté je to to, co nyní potřebujete ze všeho nejvíce. Ha! Vy egocentristi, tohle chtějíte úplně všichni, myslíte si, že jste snad něco víc?

Blíženci (21.5.-20.6.): Budete si připadat všelijak. Změníte názory, nálady a zájmy. Jako všichni rusofilní politici v únoru.

Rak (21.6.-22.7.): Stanete se citlivějšími a vnímavějšími lidmi. Proto si dejte opravdu pozor na Vaše okolí, mohlo by si myslet, že jste žena.

Lev (23.7.-22.8.): Klid. Tak se dá nazvat Váš květen. Nestresujte se. Nadbytečné starosti Vám pouze přitíží. Avšak jak si udržíte svého partnera/ku, není již naše starost.

Panna (23.8.-22.9.): Máme pro Vás radu. Koncentrujte se na pořádek kolem Vás. Zmíním i menší bonus – budete mít sklony k mazlení. Takže hlavně pozor, abyste příští měsíc nemuseli číst jiné znamení.

Váhy (23.9.-23.10.): Jsou lidé, kteří Vás ovlivňují natolik, že zapomínáte sami na sebe. Nesnažte se jim zavděčit, přečtěte si spíš Býka.

Štír (24.10.-22.11.): Pokud se právě něčím trápíte, přestaňte si s tím lámat hlavu. Touto větou právě všichni psychologové instantně zkrachovali a své diplomy mohou v klidu spálit. My za nově vzniklou krizi nezaměstnanosti nemůžeme, to štíří!

Štíelec (23.11.- 21.12.): Milujete přírodu a zvířata. Běžte se projít. Buďte aktivní. Prospěje Vám to. Věřte mi. Musíte už začít hubnout.

– redaktorka Klára Sojková, 6.O, Gymnázium Kadaň

Ve válce není vítězů

ÚSTECKÝ KRAJ · DĚJEPIS · SOUTĚŽE · 2. SVĚTOVÁ VÁLKA

Bylo osm ráno, mým spolužákům začínala první hodina a já se blížil opožděným autobusem DÚK k vlakovému nádraží. Já, spolužák Adam Křivánek a Adam Böhme z áčka jsme ve středu 6. dubna jeli za doprovodu paní profesorky Pavly Adamové reprezentovat Gymnázium Děčín na krajské kolo 30. ročníku *Dějepisné soutěže gymnázií* konané na půdě FF UJEP.

Po zorientování se v Ústí nad Labem jsme vešli do budovy Filozofické fakulty a podepsali prezenčku. Ve třetím patře na nás čekal sál se sedmnácti stoly. Co stůj, to škola – konkurence jsme tedy v soutěži neměli zrovna nejméně. Se studenty z Kadaně jsem prohodil pár slov, následně jsme si vzájemně popřáli hodně štěstí a započal jsem s Adamy hodinku vyplňování šestnácti stran úkolů na téma „Druhá světová válka na evropském kontinentu“. S časem jsme pracovali úspěšně a po překontrolování otázek jsme své odpovědi odevzdali.

Nastal čas pro učitele vyhodnocovat výsledky týmů, my soutěžící jsme byli mezitím provedeni po fakultě za komentáře a vedení jednoho z místních studentů.

Kolem poledne nastal čas představit nám výsledky našich snah. Začalo se od konce, s kluky jsme byli šťastni, že nezaznělo: „*Na sedmnáctém místě se umístilo Gymnázium Děčín.*“ S šestnáctým místem bohužel dopadl tým „GymKy“, však co se bodů týče, úspěšní byli Kadaňáci stále. Konkurencí těmto kvintánům byli třetí a čtvrtí, proto si myslím, že nedopadli vůbec špatně – druzí odzadu.

Nastal ale čas na naše osobní cíle. Adamovi Böhme stačilo nebýt poslední, byl již spokojen. Adam Křivánek chtěl porazit tým z Vansdorfu a Kamenice, proto když uslyšel jejich školy dříve než tu naši, konstatoval, že: „*jsme aspoň nejlepší z našeho okresu, to mi stačí.*“ Já měl však cíl zcela jiný – porazit svůj okres, Litoměřicko. S úspěchem jsem poslouchal. Roudnice nad Labem... Lovosice... Však tu jsem narazil! „*Šesté místo s devadesáti šesti body obsadil Děčín,*“ ozvalo se od katedry. Výsledek je to skutečně nádherný a jsme za něj všichni velice rádi, ale litoměřickou „Jungmanovku“ se nám bohužel předejít nepodařilo, „*jak nečekané!*“ Ta se umístila na druhém místě a spolu s ústeckým gymnáziem postupuje do státního kola soutěže.

Na závěr úspěšného dne jsme se prošli k OC Fórum a poté nás čekal oběd s ostatními týmy a jejich kantory v restauraci Na Rychtě.

– šéfredaktor František Zwettler, C3.B

„Alexa, show me some art.“

VÝTVARNÉ UMĚNÍ

Dnešním uměleckým okénkem bychom vám rádi představili Alex Vereckou z C1.C, novou designerskou posilu naší redakce. Její digitální tvorba má mírné, neagresivní barvy se skvěle zvoleným kontrastem. Rozkošný kukuč postav má jisté také své kouzlo, které velmi podporují drobné detaily v celé tvorbě, ať už se jedná o knoflíčky, či detailně vykreslené knížky. A upřímně, kdo z nás nemá rád animáky?

– redaktorka Alica Ludvíková, C2.B

Gymnázium Děčín – světová škola?

PLÁNY A PROJEKTY · GYMNAZIUM DĚČÍN · DĚČÍN A OKOLÍ · VEŘEJNÉ AKCE

Začátkem aktuálního školního roku, konkrétně v říjnu 2021, se naše gymnázium zapojilo do projektu Světová škola, jež oceňuje vzdělávací instituce, které se svými dostupnými prostředky alespoň nějak zapojily do řešení globálních, ale i lokálních problémů postihujících mladou generaci. Gymnázium Děčín se ve spolupráci s ČVUT, Evropskou obchodní akademií a ZŠ Komenského v rámci projektu zaměřilo na problém lokální, tedy revitalizaci Komenského náměstí. První fáze probíhala v čistě teoretické rovině, kdy se sepsaly návrhy studentů, které budou 10. května během plánovaného happeningu představeny hostům, včetně několika zastupitelů města.

Dostavte se tedy, prosím, na tento happening a podpořte tam možnou revitalizaci Ámosplatzu. A pokud chcete alespoň nějak pomoci, vyplňte prosím následující dotazník: <https://forms.gle/QhxMLDGGNGG74KQB7>.

Pevně doufáme, že se projekt následně přesune do další fáze, ve které by mělo dojít ke konečné domluvě s městským zastupitelstvem a počátku stavebních prací. K tomu je ale potřeba i vyjádřit širší veřejnosti, přičemž pomoc dobrovolníků při dokumentaci celé akce je více než vítána. Další vývoj projektu po happeningu samotném ale samozřejmě není otázkou týdne a vše je ve vzdálenější budoucnosti, proto se aktuálně počítá s tím, že by projekt došel ke zdárnému konci přibližně do pěti let.

– redaktor Adam Křivánek, C3.B

Predator Race

DĚČÍN A OKOLÍ · SPORT · SOUTĚŽE

Dne 23. dubna se v Děčíně konal závod Predator race, kde jsem společně s Aničkou Šourovou z V5.A a mnoha dalšími účastníky otestoval své síly. Háček byl v tom, že

ani jeden z nás (já ani Anička) jsme nebyli trénovaní běžci, a tak jsme museli včas zahájit přípravu. Závod zahrnoval osmikilometrový běh se čtrnácti, různě náročnými, překážkami. Závod jsme úspěšně dokončili a umístili se v první čtvrtině závodníků, s čímž jsme byli velice spokojeni. Chtěl bych pomoci motivovat ostatní studenty, aby se nebáli pouštět se do takovýchto akcí, protože ve zdravém těle je zdravý duch, a ten je vždy potřeba! Tak nedřepete doma a doufám, že se za rok uvidíme!

– Filip Zajíček, C1.A

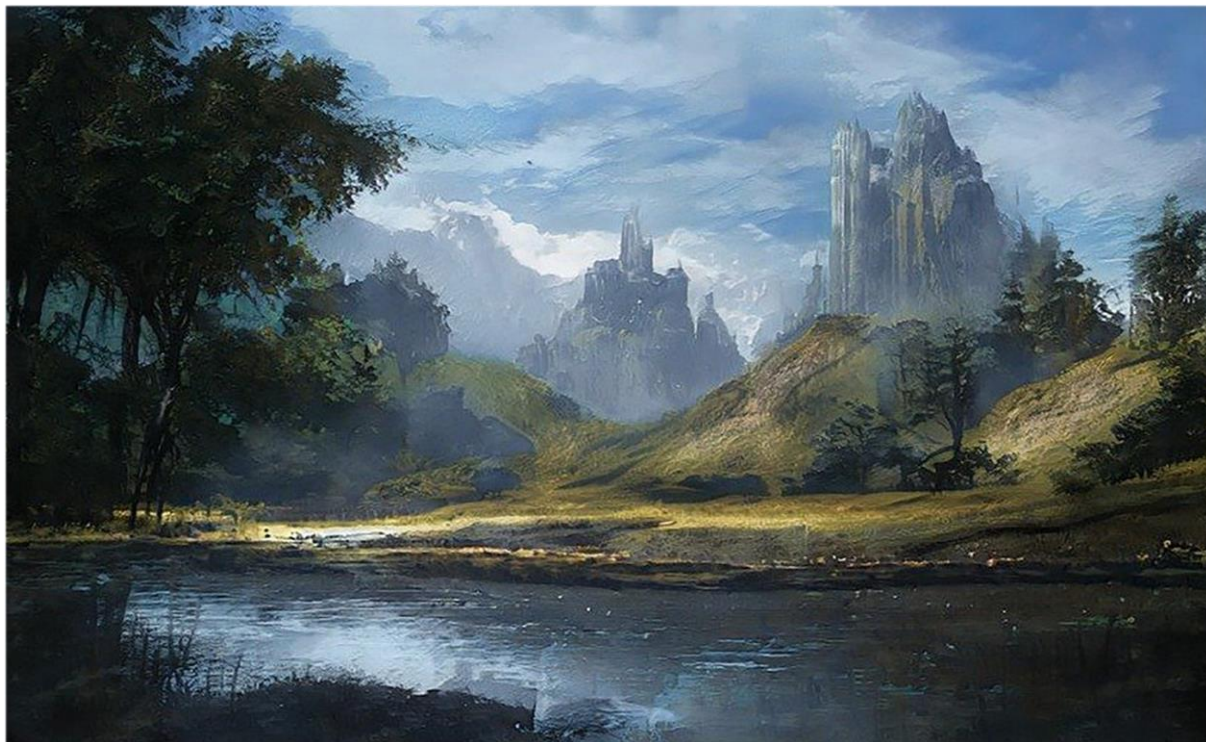
Plameny arnheimských plání

PRÓZA

Část 2.: Půlnoční spiknutí

„Ingardská citadela, skvost Havraních vrchů... Hláska větší než jakékoli město na zemi. Prapory tak vysoko vlající, že každý mán, ať Dyrman či Nyomar, z Ynhartu či západních krajů za širou směsí vody, se děsí při svém pohledu, neb strážci těchto zdí bedlivě střeží kraje své před příchodem nepřátel...”

– útržek z knihy neznámého kronikáře

O dva měsíce dříve...

Na Ingardu bylo rušno. Před několika dny dorazila zpráva, že do pevnosti dorazí Demris Gelheart, kníže-protektor Doluanské země a ochránce Ingardské citadely. Patřil mezi nejmocnější muže v království... A také mezi nejoblíbenější.

Clamar strávil několik dní na jihu poblíž Esaldu, k němuž měl blízký vztah. Když se vrátil, očekávaná návštěva již dorazila. Byť minul jeho příjezd, nijak ho to neobtěžovalo. K večeru se měla konat hostina, které se měl, vzhledem ke svému postavení, zúčastnit.

V poledne zazněly zvony oznamující pravidelnou modlitbu ve zdejším velkolepém chrámu. Zúčastnil se jí i kníže-protektor se svým mladším bratrem, jenž dělal svému příbuznému doprovod. Poté byl po celém Ingardu držen klid. Rekruti měli od výcviku volno. Žádné řinčení mečů se neozývalo, ani nebyly slyšet povozy s těžkými náklady či probíhající opravy na části starých hradeb. Až k večeru započala hlasitá zábava.

„Bratře.“

„Clamare!“

Ergwinn Tegrin, 3. velitel Ingardské citadely, byl jeho starším bratrem. Patřil mezi nejdůležitější lidi, kteří měli na starosti obranu místních hradeb. Clamarovi se však ani zdaleka nepodobal – měl delší ryšavé vlasy sčesané do culíku, vystoupplou bradu a tvář plnou vrásek, byť nebyl o tolik starší. Clamar byl naopak vyšší, s krátkými kaštanovými vlasy a výraznými lícními kostmi. Měli společného jedině – žádný vous a jednu matku.

„Kníže už je vevnitř?“

Ergwinn zavrtěl hlavou. „Ještě je ve svých komnatách, ale brzy dorazí. Zatím je vše připravené. Čekal jsem ale na tebe. Pojd’.“

„Chceš se úmyslně vyhnout hostině?“ poznamenal s úsměvem Clamar. „To by na tebe nesesedělo.“

„Ani na tebe,“ opáčil jeho bratr poté, co se přiblížili k cimbuří, ze kterého měli výhled na celou okolní krajinu na jih, i když byla tma. „Mluvil jsem dnes odpoledne s Ærfolem. Má pro nás práci. Pozitíí vyrazíme na východ do lomů, kde táboří náš oddíl. Někoho zajímavého zajali -“

„Takže vyslechnout a odvést sem,“ dokončil větu svého bratra Clamar, který z toho neměl zrovna velkou radost. „Ať si je sem eskortují oni.“

„Ono to není tak růžové, jak to vypadá. Kolem lomů je hlášená zvýšená přítomnost nepřátel. Asi po něm taky jdou. A krom toho, oni ho už vyslechli. Řekl něco velmi zajímavého a my se o to máme postarat.“

„Hmm, dobře. Pokud to ale bude -“ Clamar utichl a otočil se směrem ke dveřím do hlavní haly. Pak se obrátil na bratra.

„Co je?“

„Ty to neslyšíš?“

„A co?“

„No právě. To nic!“

Jak pravil Clamar, bylo absolutní ticho, krom plápolajících ohňů a přírody. Hluky z

hostiny se rázem utlumily, pak však někdo zakřičel. Přibýlo sténání bolestí, řinčení zbraní... Začal boj.

Ergwinn zaklel, vytasil svůj dlouhý meč bastard a vběhl do budovy, aby nahlédl dovnitř. Clamar ho následoval. Stěží šlo poznat, k jaké straně kdo patřil, ale bylo jisté jediné – ingardští podlehli nepřátelům, kteří stáli v přesile. Někteří se bránili holýma rukama, korbely a židlemi, avšak beze zbraní šlo ztěžka něco udělat. Ti, kteří měli v botě či za opaskem schovaný nůž či dýku, měli alespoň nějakou šanci, avšak následně byl s nimi proveden rychlý proces. Nejednalo se však o žádná jatka. Většina zde přítomných se nepřátelům vzdala, načež byla svázána a zajata. Mrtvých sice nebylo mnoho, zdi však byly vymalovány rudou krví.

„Počkej,“ zastavil Ergwinna Clamar, neboť chtěl do šarvátky vpadnout. „Tady to nemá cenu. Musíme najít Ærfole.“

„Jo,“ souhlasil s ním jeho bratr. „Následuj mě.“

Cesta do obytného křídla byla naštěstí volná. Bylo zvláštní i to, že se nikde nenacházela žádná hlídka, nepotkali jedinou živou duši... zkrátka nikoho. Ergwinn sliboval, že si později zjistí, kdo se tu měl nacházet, a řádně je ztrestá.

Uvnitř pevnosti našli na chodbě několik mrtvých těl. Někteří patřili k ingardským, někteří měli erby knížete-protektora Demrise Gelhearta. Pokoj, kde žil a trávil čas velitel posádky, měl vyražené dveře. V místnosti leželo několik dalších mrtvol, na podlaze byly kaluže krve a nábytek poničen a rozházen. U krbu ležel Ærfol Saal, který ještě dýchal, avšak byl vážně raněn.

„Můj pane,“ přiběhl k němu Ergwinn a padl na kolena. Clamar mezitím prohlédl zbytek pokoje. „Jste raněn,“ pravil a přidržel mu ránu. Ærfol kvůli svému vysokému věku neměl již nejlepší zdraví a kondici a poslední měsíce si stěžoval na dýchání. Sečná rána na břicho byla vážná a byť si to Ergwinn nechtěl připustit, nedával mu mnoho naděje. „Co se stalo?“

Ærfol zakašlal. V ústech měl krev. „Poslouchej mě. Tohle vše má na svědomí bratr Demrise.“

„Lord Vesengar?“

„Ano. Ale nevím proč. Citadela už padla. Zvenčí sem vpadli vojáci, asi žoldnéři. Dostali mě i Hersena, teď půjdou -“ přerušil ho kašel, „po tobě. Uprchni na jih a svoluj zbytek našich sil,“ pravil Ærfol a dal Ergwinovi do dlaně dýku s erbem útočícího medvěda, – znaku Ingardu – který vždy držel jen vrchní velitel a zvolený lord. „Prchni a pomsti nás!“

Na chodbě uslyšeli kroky. Clamar se skryl za roh. Naštěstí skupina ozbrojenců jen prošla kolem a zamířila na blízké nádvoří.

„Skonči to,“ přerušil ticho Ærfol. Zakašlal, vyplivl krev a podíval se na Ergwinna, poté sjel očima k jílcí jeho meče. Chtěl konec, ukončit své trápení, svou bolest, své pomalé umírání. Se světem žil více jak šedesát dlouhých let, což bylo pro něho dostačující.

Ergwinn vstal, vytáhl svou vlastní dýku a pevně ji uchopil. Byť se k tomu dlouho přesvědčoval, udělal to – jediným tahem ostří u jeho hrdla. A konec... Život vyprchal jako kapky rosy při teplém ránu.

Nemohli však dlouho otálet. Venku zpozorovali další šik ozbrojenců. Byl čas jednat, čas naplnit poslání, které na něho dnes spadlo. Narychlo s Clamarem opustili místnost a vydali se chodbou do zbrojnice ve sklepeních, odkud vedla tajná cesta do nedalekých lesů. Naštěstí je nikdo nepronásledoval, ale byla to jen otázka času.

– redaktor Adam Böhme, C3.A

„Typische tschechische Bus trip“

STUDENTSKÁ TVORBA

Taková cesta dálkovým autobusem, to je nezapomenutelný zážitek. Jako valná většina národa českého jsem i já absolvoval autobusový zájezd, ať už s rodinou do Jugošky, či na nějaký školní výlet. Z počátku to ještě jde, o cit v nohou jste ještě nepřišli, ani se nesvíjíte v křečích s vidinou nejbližší benzínky, jejíž záchodová kabinka by se na stupnici zápachu pohybovala alespoň na osmi z deseti. Postupně ale nastává další krize, noc. A jelikož zákon schválnosti je svině, tak spánek nepřichází. Co teď? Pokud

máte to štěstí a sedíte u okýnka, nezbyvá vám nic jiného než z něj zírat a sledovat, jak vás předjíždí i Favorit roku výroby 1989. Pokud ale neseďte u okýnka a nemáte tedy možnost sledovat tento epický souboj titánů mezi Fávou a busem, přičemž dejme tomu, je hladina baterie vašeho mobilního zařízení nízká a navzdory inzerci autobus nedisponuje zásuvkami, přichází

neodvratný pád do maelströmu počínajícího šílenství. Začíná to vcelku nevinně, tedy proklínáním sama sebe a všech svých dosavadních životních rozhodnutí, postupně se ale začínají rozvíjet podstatně sadističtější úvahy. Představa vedoucího zájezdu pod koly autobusu není nic ojedinělého, přičemž jeho jediným štěstím je vaše spánková deprivace a celkové klepání autobusu, ani jeden z faktorů vám nedovolí udělat ani dva kroky.

S příchodem rána ale přichází jakés takés ostřízlivění, a vám nezbyvá před zbylým, o poznání přičetnějším osazenstvem autobusu předstírat, že jste se probudili před chvílí, a že jste si už dálkově nesjednali schůzku u místního psychologa.

– redaktor Adam Křivánek, C3.B

Šťavnatý cringe

SATIRA

Vzpomínáte si ještě na zlaté časy dotazů v Bravíčku? Na legendární časopisy jako bylo Ábíčko, či na internetovou stránku Alík.cz, proslulou hlavně svými naprosto trapnými vtipy? Málo kdo by to čekal, ale právě Alík je stále aktivní, dokonce pořádá akce, odmítá svou patnáct let starou webovku aktualizovat a samo sebou stále nahrává nové články... A hlavně stále přidává nové a nové vtipy, které jsou nám nekonečnou studnicí toho nejčistšího humoru!

– šéfredaktor František Zwettler, C3.B

Prohlíží si Pepíček v muzeu antickou sochu bez paží, pod kterou je nápis: Torzo vítěze.

„To bych rád viděl, jak musel vypadat ten poražený.“

Učitel chemie se ptá dětí, co znamená H_2O .

Děti vykřiknou: „STAČÍ PŘIDAT VODU!“

Přijde chlap do matematické fakulty a řekne: „Hoši, pojďme dělat něco zakázaného!“

Chlapi: „Tak pojď, jdeme dělit nulou!“

Přijde stařík na nádraží k pokladně a říká pokladní:

„Prosím jeden lístek.“

„A kam ho chcete?“

On natáhne ruku a řekne:

„Sem do ruky.“

Co řekne proton nevrlému elektronu? „Proč musíš být pořád tak negativní?“

Když jsem byl dítě, celé noci jsem se modlil, aby mi Bůh seslal nové kolo. Pak jsem pochopil, že takhle Bůh nepracuje. Tak jsem kolo ukradl a požádal ho o odpuštění.

A: „Kolik vážíš?“

B: „S brýlemi 120 kg.“

A: „A bez brýlí?“

B: „To nevím, bez brýlí nevidím na váhu.“

Víte, proč voda nežije? Protože skapala!

Víš, proč nechodí jogurt na procházku? Protože se bojí, že byl byl prošlý.

Víte, proč se fyzikář rozešel s učitelkou biologie? Nebyla mezi nimi chemie.

Děda si myslel, že je moc tlustý, a tak začal cvičit. Kliky, dřepy... Po hodině se babička zeptala: „Tak kolik jsi toho shodil?“ Děda odpověděl: „Dvě vázy...“

Víte, proč ryby nemají prsty? Protože jsou všechny zmražené v obchodě.

– redaktorka Alexandra Verecká, C1.C

Jak chutná Omán?

ZEMĚPIS · PŘEDNÁŠKY

Omán je země, kterou vlastně nikdo nezná. Neví, kde se nachází, netuší, jestli je tam válka nebo mír, hory nebo moře, svoboda nebo útlak. Přitom je to oáza klidu, kterou rozvinul sultán Kaboos, poté co s pomocí britské armády svrhnul svého otce v 70. letech 20. století. Od té doby zde až do své předloňské smrti budoval bezpečnou prosperující zemi, která má nádherné moře, dává akcent vzdělávání a myslí jak na své úžasné obyvatele, tak i na lidi přicházející z Evropy i Asie. Na přednášku o sultanátu Omán, plánovanou na 11. května v 15:00, se můžete přihlásit skrze MS Forms na: <https://forms.office.com/r/eyq8FgTXJF>. Těším se na Vás!

– profesor Martin Nosek

Konečně nám Studentská rada říká, jak se oblékat!

STUDENTSKÁ RADA · ŠKOLNÍ AKCE

SUIT UP DAY!

pátek 13. 5. 2022

Vezmi si do školy oblek!

Společné foto o velké přestávce
před školou.

– Studentská rada Gymnázia Děčín

Předávání žezla třetákům

ŠKOLNÍ AKCE

Během velké přestávky ve dne „Pátečního teroru“ se konalo pasování 3. ročníku jejich staršími kolegy, kteří zanedlouho odmaturoují a naši školu opustí.

Každá třída to samozřejmě měla jiné, dovolte mi tedy začít příběh O pasování 3.B na rytíře gymplu. Jeho královská Výsost král Kříž I. si nechal na své panství přivolat lid Běčkařský. Vyžádal si od nás poezie – rozdělil nás na dvě skupiny a výsledkem byly dvě za pět minut naškrábané básně. Po přečtení jsme byli králem Křížem I., za požehnání jeho Excelence arcibiskupa čtvrtáckého, pasováni do rytířského či panošského stavu (podle toho, jestli vám psala báseň Anička Suchá či nikolivěk). Na závěr jsme pozdvihli číše a napili se slané vody.

Zbývalo nám pouze odhalit, kam nám čtvrtáci schovali vzácný dar a bylo hotovo.

– šéfredaktor František Zwettler, C3.B

Pasování na budoucí čtvrtáky neminulo také třídu C3.A (kromě jednoho nejmenovaného jedince z patřičných důvodů). Během velké přestávky jsme napochodovali před tělocvičnu, kde čekala vskutku duchovní atmosféra. Po jednom se vystupovalo po stezce víry. Přítomné jeptišky nás očistily svatou vodou a před křížem Spasitele jsme poklekli a odříkali modlitbu. Trnová koruna dovršila vše. Pomodlili jsme se a stejnou stezkou jsme se vrátili do naší učebny.

– redaktor Adam Böhme, C3.A

Třída V7.A musela za doprovodu čtvřáku projít opičí dráhu s šátkem na očích, a i když některé překážky, které překonávali, byly vymyšlené, jejich snažení bylo opravdu horlivé.

Po sundání šátků celá třída poklekla a složila čtvřáckou přísahu, a dostala památnou pásku, kterou celý den nosili právě čtvřáci. Pak už jen poklepání mečem na rameno a předání tajemství v obálce a škola měla nové krále. Ať žije král!

– Markéta Pražáková, V8.A

Závěrečné poděkování

Naše díky v tomto čísle patří hlavně studentstvu našeho a kadaňského gymnázia. Děkuje asi stovce našich spolužáků za jejich zpětnou vazbu, popř. jakákoliv jiná vyjádření k Listům.

Doufáme, že naše úpravy a reformy prosazené skrze ASL vás alespoň trochu uspokojily a že se vám náš časopis dobře četl, pobavili jste se, pousmáli se při čtení a třeba si i odnesli nějaká ta moudra do života.

Nesmíme také opomenout pány učitele Luboše Chmela, Martina Noska a Jaroslava Peřku za jejich ochotnou spolupráci na tvorbě tohoto čísla.

A pokud máte nějaké další návrhy a připomínky, můžete se opět obrátit na náš Feedback dotazník (<https://forms.gle/wF78QvYUd1BQacwh7>), či nám napsat na **asociacesl@gmail.com**. Na tento mail nám zároveň můžete, klidně i anonymně, posílat své články a jiný content, který byste rádi vydali. Chtěli bychom věnovat více prostoru tvorbě z řad studentstva mimo redakci. Toto v žádném případě není nátlak.

Přejeme vám tedy pěkný 1. máj a pohodový květen. A nezapomeňte si přečíst náš horoskop, ať víte, co vás čeká.

– redakce Studentských Listů

PŮVODNÍ KONCEPCE STUDENTSKÝCH LISTŮ VZNIKALA NA GYMNAZIU DĚČÍN OD KONCE LEDNA 2022. SAMOTNÉ STUDENTSKÉ LISTY BYLY NA NAŠÍ ŠKOLE OFICIÁLNĚ OZNÁMENY 22. ÚNORA 2022. ASOCIACI STUDENTSKÝCH LISTŮ POTÉ ZALOŽIL 1. BŘEZNA 2022 FRANTIŠEK ZWETTLER (GDC) VE SPOLUPRÁCI S ALEXEM JAMESEM HORABINEM (GYMKA).

ILUSTRACE V TOMTO ČÍSLE ZAJISTILI:

DOMINIKA SEJKOROVÁ, C3.B – TITULNÍ STRANA

FRANTIŠEK ZWETTLER, C3.B – STRANY 4, 8

TŘÍDA V8.A, C4.A A C4.B – STRANY 5, 6, 18

ALEXANDRA VERECKÁ, C1.C – STRANY 7, 9

FILIP ZAJÍČEK, C1.A – STRANA 10

PROFESOR MARTIN NOSEK – STRANY 10, 15

PROFESOR JAROSLAV PEŘKA – STRANA 17

STUDENTSKÁ RADA GYMNAZIA DĚČÍN – STRANA 16

OSTATNÍ POUŽITÉ ILUSTRACE POCHÁZejí Z WEBU WWW.PIXABAY.COM A VZTAHUJE SE NA NĚ TZV. „PIXABAY LICENCE“.

TOTO ČÍSLO STUDENTSKÝCH LISTŮ VZNIKLO ZA PODPORY ASOCIACE STUDENTSKÝCH LISTŮ, GYMNAZIA DĚČÍN A GYMNAZIA KADAŇ.

ASOCIACE
STUDENTSKÝCH
LISTŮ

GYMNAZIUM DĚČÍN
GYMNAZIUM KADAŇ

ZA KVALITU TOHOTO ČÍSLA STUDENTSKÝCH LISTŮ RUČÍ STUDENTSKÁ RADA A ŠÉFREDAKTOR FRANTIŠEK ZWETTLER.

VŠECHNA ČÍSLA STUDENTSKÝCH LISTŮ JSOU ARCHIVOVÁNA A ZDARMA KE STAŽENÍ NA WEBOVÝCH STRÁNKÁCH ŠKOLY (WWW.GYMNAZIUMDC.CZ), ČI NA VYŽÁDÁNÍ U ASOCIACE STUDENTSKÝCH LISTŮ (ASOCIACESL@GMAIL.COM).

Vydáno v Děčíně dne 1. května 2022.